

VLIV HLUBOKÉ MOZKOVÉ STIMULACE SUBTHALAMICKÉHO JÁDRA NA MOTORICKÉ A NON-MOTORICKÉ PŘÍZNAKY POKROČILÉHO STÁDIA PARKINSONOVY NEMOCI

Autorky: Kochová T., Volná I.

Školitel: Nevrlý M., MUDr., Ph.D

Neurologická klinika LF UP v Olomouci a FNOL

ÚVOD

Hluboká mozková stimulace subthalamického jádra (STN-DBS) je efektivní terapeutickou metodou pro léčbu pokročilé Parkinsonovy choroby (PCh), zejména motorických komplikací. Méně je však známo o jejím vlivu na non-motorické symptomy (NMS), které významně ovlivňují kvalitu života pacientů.

CÍL

Cílem studie bylo zhodnotit iniciální vliv STN-DBS na non-motorické symptomy u pacientů s PCh v pokročilém stádiu.

METODIKA

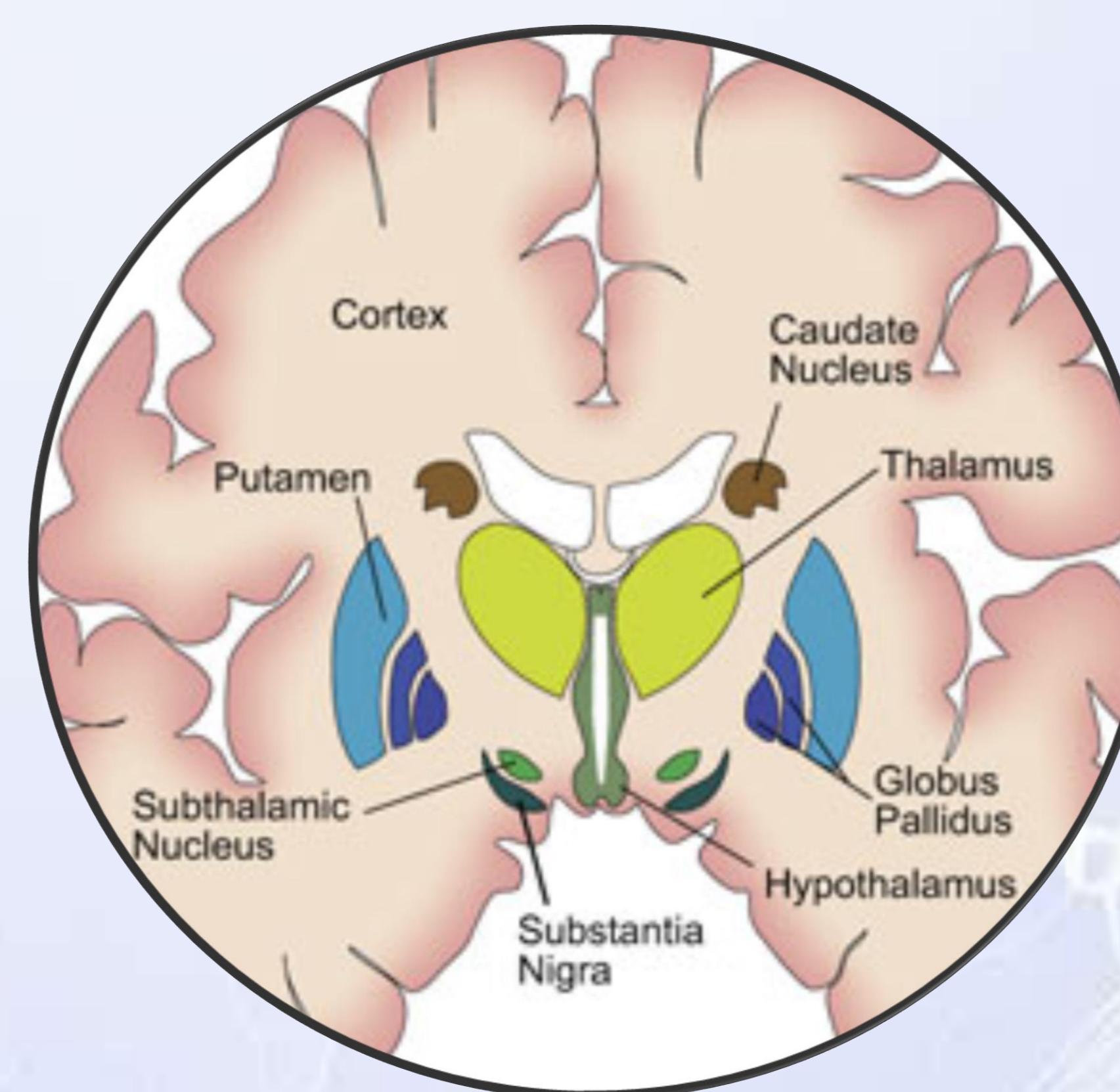
Byla provedena otevřená prospektivní studie na souboru 56 pacientů (39 mužů, 17 žen) léčených STN-DBS. Hodnocení bylo provedeno před stimulací a následně po 1, 3 a 6 měsících. K hodnocení NMS byly použity škály NMSS, SCOPA-AUT, PDQ-39, PDSS a další. Statistická analýza byla provedena pomocí Wilcoxonova párového testu a McNemarova testu s Bonferroniho korekcí.

PDQ-39	The Parkinson's Disease Questionnaire
PDSS	The Parkinson's Disease Sleep Scale
IIEF	International Index of Erectile Function
FSFI	The Female Sexual Function Index
NMSS	Non-motor Symptoms Scale for Parkinson's Disease
SCOPA-AUT	Autonomic Scale for Outcomes in Parkinson's Disease
mMIDI	Jay Modified Minnesota Impulsive Disorders Interview

Tab 1: Škály použité k hodnocení non-motorických projevů

VÝSLEDKY

U skóre NMSS bylo zjištěno signifikantní snížení po 1 měsíci ($p = 0,0001$) a po 3 měsících ($p < 0,0001$), avšak po 6 měsících došlo k opětovnému zvýšení na úroveň blízkou výchozím hodnotám. U skóre PDQ-39 nebyla po 1 měsíci prokázána signifikantní změna, avšak po 3 a 6 měsících došlo ke zlepšení ($p = 0,026$, resp. $p = 0,049$). Skóre SCOPA-AUT se signifikantně zlepšilo po 1 ($p = 0,013$) a 3 měsících ($p = 0,035$), ale po 6 měsících došlo k návratu k výchozím hodnotám. U parametru PDSS byly zaznamenány signifikantně vyšší hodnoty skóre po všech sledovaných intervalech ($p = 0,042$, $p = 0,026$, $p = 0,002$). U parametrů FSFI/IIEF a mMIDI nebyly zaznamenány signifikantní změny.

Obr. 1: Lokalizace subthalamického jádra

	před vs. 1m	před vs. 3m	před vs. 6m
NMSS	0,0001	<0,0001	0,089
PDQ-39	0,075	0,026	0,049
SCOPA-AUT	0,013	0,035	0,119
FSFI/IIEF, muži	1	0,766	1,000
FSFI/IIEF, ženy	0,358	0,192	1,000
PDSS	0,042	0,026	0,002
mMIDI	1	1	0,657

Tab. 2: Vyhodnocení jednotlivých dotazníků

ZÁVĚR

STN-DBS u pacientů s PCh v pokročilém stádiu vede k rychlému zlepšení nejen motorických, ale také některých non-motorických symptomů, zejména spánkových a autonomních funkcí. STN-DBS také často umožnila redukovat dopaminergní medikaci. Neustále je však potřeba dlouhodobého sledování a optimalizace stimulačních parametrů.